

ÖIS

Årgång 59
Nummer 1
April 2025

:aren

GLÄDJE – TRYGGHET – GEMENSKAP

V A R F Ö R ?

Rio Berg Aygün in memoriam

I korthet - vem var Rio och vad hade han för framtidsplaner?

Mamma Anneli Berg berättar om honom (i en artikel publicerad 7 mars i Expressens nätupplaga):

”En stor del av Rios liv kretsade kring fotboll.” Han gick på gym för att kunna träna de dagar det inte var match eller fotbollsträning. ”Samtidigt läste han första året på ekonomi- och juridik-linjen vid Midsommarkransens gymnasium och ville gärna testa att starta ett företag för att ha en plan B framåt – om inte proffsdrömmarna skulle gå i lås.

Rio var social, glad och påhittig med en positiv energi och ett leende som smittade.”

”Han längtade efter att bli 18 för att kunna resa utomlands med sina kompisar, ta körkort och åka på roadtrips.

– Han var hungrig på livet och han var precis som vilken tonåring som helst och älskade fart och fläkt, men också att sova och att spela Playstation med sina vänner halva nätterna.

Rio var energisk – den typ av person som syns och hörs. Samtidigt var han omtänksam med ett stort hjärta.

– Vi kommer sakna att höra honom skriksjunga till ballader, dansa fuldanser, skojbråka med sin lillebror, outtröttligt leka med alla små barn runtomkring sig, tömma kylskåpet så fort vi storhandlat, att se honom på fotbollsplan där han levtsitt liv sen småbarnsben, hans smittande leende och skratt, att han älskade att leva livet till max och verkligen gjorde det.”

En av hans lagledare Joakim Trovik Jo-

hansson berättar om honom för Expressen ”att han lärde känna Rio när 16-åringen kom till laget i höstas, och säger att han direkt blev en i gänget.

– Han var glad, vänlig, nyfiken och framför allt var han ivrig. Han var den som först svarade på kallelser, gjorde tummen upp på chattmeddelanden. Han ville. Han tog ansvar. Det var inga problem. Ja, han utmärkte sig.”

Den 24:e mars skulle Rio ha fyllt 17 år.

Den dagen och glädjen fick inte Rio dela med sina anhöriga och vänner. Det är så tragiskt och sorgligt.

Bertil L, ordf Örby IS

(Rios mamma Anneli och lagledaren Joakim har så många gånger fått svara på frågor om Rio att vi med hänsyn till dessa valt att återge intervjuer i en publicerad expressenartikel)

Overkligt och oacceptabelt

Poeten Alf Henriksson skrev:

"Ibland liksom hejdar sig tiden ett slag och någonting alldeles oväntat sker. Världen förändrar sig varje dag men ibland, blir den aldrig densamma mer".

Skjutningen i Fruängens centrum den 2 mars på kvällen fick tiden att hejda sig och vår lilla värld skakades om ordentligt. Den kvällen fick vi veta på nyheterna att fyra tonåringar blivit beskjutna och att gärningsmannen troligtvis var jämnårig. Vi fick vidare veta att två var allvarligt skadade och två lyckats fly och "klarat sig oskadda". Hur man kan klara sig "oskadd" från en sådan upplevelse undrar man i sitt stilla sinne?

På måndagen mottog vi i huvudstyrelsen med bestörtning och chock att den värst skadade var en av våra spelare i P07/08, Rio Berg Aygün, endast 16 år gammal. Det hela var helt oacceptabelt och overkligt. Tiden stod plötsligt stilla och händelsen innebar helt nya utmaningar som vi inte var förberedda för. Hur hjälper vi spelarens familj som var direkt drabbad och hur hjälper vi de andra spelarna, deras anhöriga och ledarna? Hade inte Stefan Ålander i huvudstyrelsen jobbat på Riksidrottsförbundet med tillgång till RF:s kunskap och erfarenhet hade vi nog varit väldigt rädlösa i den stunden. Men nu fanns det hjälp och råd vilka vi kunde kontakta i samhället så att spelare, deras anhöriga och ledarna kunde få stöd att hantera sina frågor, känslor, oro och hur man kan göra i en sådan här situation, en situation som vi alla uppfattade som overkligt. Man ska vara tacksam att det finns resurser och expertis att tillgå. Vi visste att Rio var mycket svårt skadad

och att det inte fanns mycket hopp. Ett möte med laget inklusive deras anhöriga hölls i klubblokalen redan på tisdagen. Dit kom även två poliser, en diakon från Brännkyrka församling och två fältassistenter för att hjälpa till att svara på de frågor som fanns kring det som hänt, erfarenheter från liknande händelser och vilken hjälp som finns att få. Spelare och ledare var så omskakade och trötta att de ställde in ett planerat lättare träningspass. Mötet kändes som ett viktigt första steg i den fortsatta processen.

På torsdagen blev det allmänt känt att inget mirakel hade räddat Rios liv trots omfattande intensivvård. Laget besökte på torsdagskvällen den minnesplats i Fruängens centrum där allmänheten visade sin res-

pekt genom att lägga ner blommor, minnessaker, prata om sina känslor och tända ljus. Att väldigt många berördes djupt av händelsen där och Rios bortgång gick inte att ta miste på.

Rio jordfästes följande tisdag och många släktingar hade kommit resande för att ta avsked och stötta Rios närmsta familj.

Vi började tidigt diskutera att på fredagen genomföra någon typ av allmän manifestation med andra klubbar där Rio spelat i Fruängens centrum, men polisen ville inte ha någon stor folksamling där och då.

Det har varit en jobbig tid för våra P07/08:or och deras ledare. De spelar med sorgband och jobbar hårt för Rios skull. Ledarna Marcus Hildebrand, Joakim Trovik Johansson och Vadim Jevtushenko (tränare) ska ha en eloge för deras sätt att hantera och stödja spelarna, men även sättet de hanterat efterspelet till den tragiska händelsen. De har även fått ställa upp på några intervjuer från press och media, men de har varit kloka och begränsat antalet intervjuer då det blivit för påfrestande.

Våra tankar och vårt stöd går i första hand till Rios familj. Våra förhoppningar är att familjen ska kunna finna tröst och styrka att gå vidare. Det viktigaste för dem är att Rios minne bevaras och att han inte blir en anonym siffra i statistiken. Vi kan lova att bevara och hedra hans minne. Vi har skapat en minnesplats med hans bild i klubbbrummet för att hedra och minnas honom, men även ge en tankeställare hur vi alla ska arbeta vidare för att få bort våldet från våra gator och torg så att vi alla kan gå trygga, glada och inte oroa för att utsättas för våld, till och med ryckas bort i en allt för tidig död.

Att ungdomar bär skarpladdade pistoler och andra vapen är en verklighet vi lever i. Det är helt oacceptabelt. Ingen ska under några som helst omständigheter bära vapen i offentlig miljö. Ingen ska behöva drabbas av det som hände Rio och hans kompisar. Våld och hot ska bort!

Vi som verkar inom idrotten måste hjälpa till att göra det samhälle vi idag lever i tryggare. Vi kan börja med att låta sunt förnuft, konsekvenstänk, medkänsla och omtanke styra våra handlingar och våra ordval på och utanför planen. Att helt enkelt bli goda förebilder. Låt oss hjälpas åt med det!

Huvudstyrelsen gm Bertil L

Kontaktpersoner m m

Ansvarig utgivare

Bertil Ljungdahl, Stavsjövägen 27,
125 41 Älvsjö, 070-686 10 93
bertil.ljungdahl@icloud.com

Fotboll, ungdom

Ninette Ohlin, 073-381 61 56
ninette.ohlin@hotmail.com

Fotboll, seniorer herrar

Joacim Eriksson tränare, 073 654 32 04
joacim.d.eriksson@gmail.com

Fotboll, seniorer damer

Nina Burman, 070-422 32 08
nina.burman@gmail.com

Innebandy

Stefan Ålander, 070-467 85 50
alanders@ryggassist.se

Ishockey, seniorer

Anders Sandström
orbyhockey@hotmail.com

Motion 65+

Bertil Ljungdahl, 070-686 10 93
bertil.ljungdahl@icloud.com

Hemsida

www.orbyis.sportadmin.se

Redaktör, layout, mm

Arne Karlsson, Åkerögränd 6,
125 42 Älvsjö, 070-370 38 45
arne_karlsson@hotmail.com

Örby Idrottssällskap

Åkerögränd 4

125 42 Älvsjö

G:la ÖIS:are

PlusGiro nr 20 03 84-6
Gunnar Svensson, Kynäsvägen 5,
141 42 Huddinge, 070-426 75 55
gurra.svensson@gmail.com
www.gamlaoisare.nu

Tryckeri

FOI, Gullfossgatan 6, Kista
164 90 Stockholm

Klubblokal:

Åkerögränd 6, 125 42 Älvsjö

Utgivningsplan år 2025

Manusstopp	Utgivningsdag
Nr 1 10/3	25/3
Nr 2 1/6	15/6
Nr 3 4/9	15/9
Nr 4 20/11	10/12

Slutord

Den sista ledaren blev den tyngsta och jobbigaste ledaren som jag skrivit under min tid som ordförande. Så många olika tankar av bestörtning, sorg och ilska att sortera. Tidigare ledartexter har varit lättare att skriva då det handlat om positiva saker som hänt eller nya mål och visioner. Jag hoppas att min efterträdare kommer att ha mycket positivt att skriva om i framtiden.

10 år som ordförande

Jag valdes till ordförande vid årsmötet 2015 efter många år som sekreterare. Tio år är mer än tillräckligt. Föreningen är värd en ny kraft på ordförandeposten. Vad som åstadkommit under dessa år är resultatet av lagarbete som inbegriper personer både i sektionsstyrelserna, lagen och huvudstyrelsen. Det är så många som bidragit med sin tid och engagemang under olika perioder medan jag varit ordförande. Det finns inte plats här för att räkna upp alla personer som är värda ett stort, stort tack för sina uppoffrande insatser för föreningarnas medlemmar, lagen och Örby med omnejd.

Jag vill också tacka olika representanter för RF och specialförbunden som gett mig utbildning samt stöd, råd och hjälp i frågor som varit viktiga för klubbens utveckling, inte minst vad gäller konstgräset och Sjöängens BP. Ett särskilt tack till de kommunala politiker och partier som stöttar oss i våra ambitioner att förverkliga vår dröm om omklädningsrum och ett klubbhus på Sjöängens BP.

En dröm var Sjöängen

Att få igång fotbollsverksamheten på Sjöängens BP var en dröm och ett mål för mig när jag engagerade mig i föreningen en

gång tidigt 90-tal. Jag såg planens potential och möjligheter. Av olika anledningar tog det över 30 år med arbete, förhoppningar och besvikelser. Nu hoppas jag att planerade omklädningsrum ska komma på plats. Att de är planerade är en sak, men det blir inte verklighet förrän ett slutgiltigt beslut är taget. Det gäller att bevaka och ligga på så inte annat plötsligt blir viktigare i de politiska kvarnarna. Nu känner jag att det är svårt att ladda om och därför dags att kliva av. Jag tycker att det borde vara en spännande aptitretare för en ny ordförande att se till att planerade omklädningsrum verkligen kommer på plats, nya hemsidan blir riktigt bra, med mera. En ny ordförande för klubben har spännande och intressanta frågor att ta över och ta tag i. Därför är det oerhört viktigt att en ny ordförande för huvudstyrelsen kommer på plats på årsmötet på Park!

Det är inte klart vem som väljs till ny

ordförande på årsmötet den 22 april. Jag vet att det idag finns flera personer i klubben som med sitt engagemang och sin kunskap skulle bli utmärkta ordförande. Ordförandeklubban är som en stafettpinne som gått vidare från person till person sedan 1921. För mig är det stort att få ha varit en i raden av ordförande som fått möjligheten att leda en förening som är en så viktig del av Örbys framväxt, utveckling och historia. Jag ser framemot att få överrätta ordförandeklubban (om jag kan hitta den efter flytten av förrådet) till en likasinnad. Hen kan räkna med min hjälp att komma igång, mitt stöd och support så länge det behövs.

Kanske någon i framtiden kommer att minnas mitt namn och mina insatser för klubben i Örby och i mitt hjärta.

**Stort, stort tack alla,
Bertil Ljungdahl**

Avgående ordf Huvudstyrelsen

+

= sant

Panta hos BEA ICA KVANTUM

ÖIS riktar ett stort tack till BEA för sin tröjsponsring. Om du pantar hos BEA och skänker pantbeloppet via pantautomatens gåvoknapp (visas på displayen märkt EIK när du pantat klart) till föreningslivet, dubblar BEA beloppet och delar ut det årsvis till vår nystartade sociala fond för socialt motiverade ändamål. Kanonbra BEA.

BEA i Svedmyra har ett brett och prisvärt sortiment av mat och dryck, leksaker, hygienartiklar, hushållstillbehör, inredning m.m.

Senaste nytt från marsmötet

Gamla ÖIS:are fortsätter verksamheten som vanligt enligt traditionen, vilket beslutades på ett möte i klubblokalen.

Styrelsen omvaldes på alla poster.

Inget beslut togs hur våra 80 år fyllda skall firas.

Höstträffen kommer att äga rum andra fredagen i november.

Medlemsavgiften för 2025 blir oförändrad på 200 kr.

En påminnelse lapp medföljer i detta nr av ÖIS:aren till dem som inte tidigare i år har betalat.

Antalet medlemmar i vår förening är i dagsläget 57 personer.

**Med vänliga hälsningar från en
avdankad ordf. / Gurra**

Rios lag U18 (P07/08)

Vårt U18 lag anslöt till Örby IS inför förra säsongen. Tidigare tillhörde laget Söder United FC, varför de under fjolåret kallade sig för Örby Söder. I år ska de spela kvalserien för pojkallsvenskan. Det är den högsta nivån de kunde anmälas till. De är alltså ett väldigt ambitiöst lag, med killar från söderort och även några som bor i Huddinge.

Det som utmärker laget är engagemang och kamratskapet – många av killarna har kämpat väldigt hårt men aldrig gett upp. Det gjorde att de vann division 1 förra året!

Rio anslöt under hösten och blev snabbt en i laget, inte minst för att han var en av de vänligaste och ivrigaste killarna som de haft som lagkamrat.

En av lagets ledare, Joakim Johansson, har svarat på frågor om hur laget hanterat situationen sedan den tragiska kvällen:

Hur fick du och fotbollslaget besked om vad som hade hänt?

Jag fick reda på det av en annan förälder direkt efter att det hade hänt, eftersom hans son bor precis där det hände (Fruängen centrum). Det var en chock och till en början visste vi inte vem av de två skjutna som var "vår" kille. Under natten var många av killarna vakna hela natten för att uppdatera nyhetssidor. Tyvärr fick vi redan dagen efter reda på hur allvarligt det var.

Hur har ni i föreningen stöttat varandra?

Från första minuten bestämde vi oss ledare för att kommunicera aktivt internt. Hellre att dela information om vad vi vet (fakta) och berätta om att det förekommer rykten men att vi kommer återkomma när mer fakta framkommer. Förutom kommunikationen hade vi en samling med polisen, socialen, kyrkan, klubben, föräldrar och spelarna i klubblokalen. Vi har även setts flera gånger i samband med träningar, som vi kom igång med redan två dagar efter händelsen.

Och det har blivit många timmar med samtal. Vissa har även behövt professionellt stöd, inte minst vi ledare. Där har klubben varit ett stort stöd.

På vilket sätt har fotbollslaget påverkats av denna tragiska händelse?

Mycket till att börja med, många var väldigt nära vänner med Rio. I den akuta fasen är allt uppochned, alla söker svar som sällan går att ge svar på. Därefter – när läget

för Rio var oerhört kritiskt – var vi många som kände ett hopp om att han skulle klara sig. Trots den svåra skadan levde han ju och att då, dagarna efter, få besked om hans bortgång var väldigt tufft. När laget sedan gick på hans begravning – som enligt muslimsk sed genomförs betydligt snabbare än vad många är vana vid – blev det en sorglig men fin sammankomst, där vi avslutade med gemensam lunch. Nu blickar vi framåt för att minnas och hedra Rio i allt vi gör. Han kommer alltid finnas med oss och det kommer givetvis vara svårt men vi ska hålla ihop som lag. Och stötta varandra.

Planerar föreningen att anordna någon form av manifestation mot våldet?

Klubben tog tidigt initiativ till en samling men polisen bad oss vänta ett par veckor. Planen var att samla flera olika klubbar, vilket hade blivit till en manifestation. Nu anordnade vi istället en mindre minnesstund men jag har aldrig sett så många ungdomar tända ljus på ett och samma ställe. Det kom 100-tals och det var både hemskt sorgligt och vackert samtidigt. Nu planerar vi för en minnesmatch, då kommer vi särskilt bjuda in Rios familj och anhöriga.

(Frågor och svar är hämtade från en intervju som Joakim gjorde för en annan tidning).

Taggade för kval till P-17 efter fantastiskt läger på Åland!

Vi har precis avslutat ett fantastiskt träningsläger på Åland med fem träningspass och två teoripass under tre intensiva dagar, fredag-söndag. Under ledning av våra två UEFA-utbildade tränare har laget ge-

nomfört intensiva fotbollspass varvat med teambuilding och teoripass men även haft tid att titta på landslagets träningsmatch på storbilds-tv.

Väldigt givande att få samlas alla till-

sammans ostört med fokus på fotboll och utvecklingen i laget.

Nu är vi laddade inför säsongen med kval till P17! Nu kör vi!

Kliment Karajanov

Vem är fotografen? . . .

Det fina flygfoto, som fanns i ÖIS-aren för flera nummer sedan, har skapat en viss undran hos en del av dess läsare, "hur kommer det sig att det finns ett så'n't foto?" Ställer man en så'n fråga, är det nära till nästa steg, nämligen till den undran som finns i rubriken. ÖIS-arens allt-i-allo, Arne Karlsson, som verkar ha kontakt med alla människor, ordnade en träff med fotografen själv, stridspiloten Janne Fernström och undertecknad.

Vi träffades på Ankis café i Stureby (av alla ställen), Janne, Arne och jag. För en gångs skull nuförtiden var jag yngst i gänget, snart 82 år och Janne visade sig vara äldst ... blir 85 i år. Vi åt en trevlig och god lunch tillsammans och kryddade den med frågor till och svar från Janne. Jag, som av Arne fått i uppdrag att skriva om Janne i klubbtidningen, försökte föra anteckningar, men de blev i förhållande till allt som blev sagt, tämligen magra.

Flyttade till Örby under kriget

Janne kom till världen på Södra BB i Stockholm och tillbringade sina första år i Älvsjö. Trettio månader senare kom han rätt i livet, då familjen flyttade till Örby,

Ingemar Forsberg är född 1943 och uppväxt i Örby, utbildad till titeln gymnastikdirektör och har jobbat som idrottslärare i 17 år. Därefter jobbat på Svenska Skidförbundet och sedan på Svenska Skolidrottsförbundet. Hans ideella idrottsledarskap har varit i Västmanland, där han bott sedan 1969. Sedan har han återvänt till Stockholm och Örby. Har varit aktiv i ÖIS i fotboll, handboll och bandy. Även spelat ishockey upp t.o.m. junioråldern. Varit både sekreterare och ordförande i ÖIS' huvudstyrelse och gjorde under sekreterartiden tillsammans med Arne Karlsson den stora upprykningen av klubbtidningen till vad den är i dag.

Sköldingevägen 1. Där växte han upp, gick i Örby Skola, gick sedan i Enskede läroverk (i dag Värmdö Gymnasium) och tog studenten 1958.

Den unge studenten ville bli pilot!

För att uppnå detta sökte han till Flygvapnet som pilot. Av cirka 1000 sökanden antogs 80 officersaspiranter varav 42 utexaminerades ett knappt år senare på Krigsflygskolan F5 vid Ljungbyhed i Skåne. Grundutbildningen började med att lära sig hantera propellerflyg.

Hamnade i Nyköping

Efter propellerdelen blev det högre farter, först i tvåsitsiga jetplan med handledare och sen samma övning på egen hand. Efter ett års tuff utbildning blev de nybakade grundutbildade piloterna utplacerade till olika flygflottiljer och Janne hamnade på F11 i Nyköping som efter den militära nedläggningen 1980 omvandlades till Skavsta Flygplats. Vid F11 placerades Janne med 5 andra kamrater på nylevererade Lansen (SAAB 32) och var sedan krigsplacerad på den efter ytterligare ett års utbildning.

Tredje året fortsatte utbildningen vid kadettskolan F20 i Uppsala. Där flög Janne Tunnan (SAAB 29) fram till sin officersexamen och återvände sedan till F11 i Nyköping som nybliven fänrik.

Fotot taget med Tunnan

Janne fortsatte vid återkomsten från Uppsala att flyga Tunnan, med vilken han senare tog det flygfoto vi alla beundrat och undrat över. Jag frågade hur det kom sig att han med ett stridsflygplan kunde flyga till Örby från Nyköping bara för att fota. "Jag var ju fänrik då och kunde uttrycka önskemål ibland och jag skulle till trakten av Katrineholm med Tunnan för att ta bilder. Jag fick fria händer att lägga upp flygrutten, så då gick det fint. Jag såg till att komma in över Örby med solen i ryggen och på lite högre höjd så jag kunde göra en dykning och ta fotot. Se'n vidare tillbaka till Nyköping", förklarade Janne och la till "det gick fort, 36 minuter för att vara exakt."

Flyttade till Stockholm för kärleken

Janne träffade sitt livs kärlek, som gick på en fyraårig utbildning på Musikhögskolan i Stockholm och då uppstod ett problem. Som jag förstod vid vårt lunchbord var det inte så att hon ställde ultimatum, men Janne själv ville inte bo ensam i Nyköping, med sin Ingrid i Stockholm, så han bestämde sig för att sluta i aktiv militärflygtjänst och i stället bli pilot i civilflyget.

30 år som SAS-pilot

Året 1967 började han på SAS. Fick inleda med några månaders utbildning och sedan var han klar och färdigutbildad SAS-pilot, vilket han förblev i drygt 30 år. Hans bostadsort som gift och stadga

Janne Fernström, född 1940, kom till Örby vid 2,5 års ålder och bodde på Sköldingevägen 1 som ligger i hörnet av Listavägen.

SAS-pilot är i Trångsund och han blev pensionerad ungefär samtidigt som förra årtusendet tog slut.

Det märks att man blir äldre

Samtidigt som jag försökte samla ihop mina intryck berättade Janne om någon träff han haft med gamla kollegor. Det var en återträff i Linköping förra året med ett 15-tal som examinerades 65 år tidigare vid Ljungbyhed. Av oss 6 som placerades vid F11 i Nyköping sade den andre som fortfarande var kvar i livet "siste man släcker lyset" och nu är det bara jag kvar...

Efter en mycket trevlig och ganska lång stund på Ankis café skiljdes vi åt. "Vore kul att ses igen ..."

PS

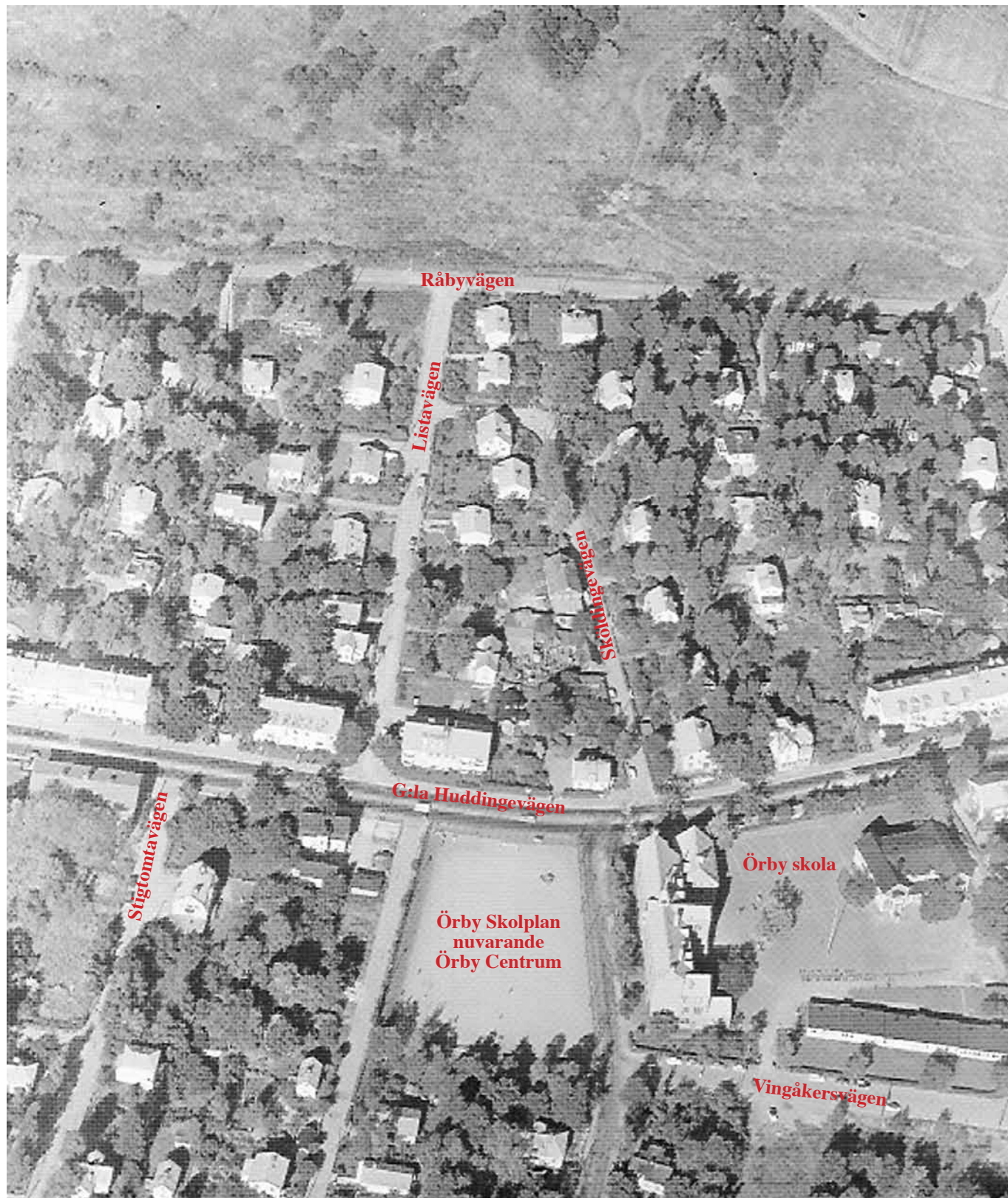
Vi förhörde oss naturligtvis också om idrottsliga bravader i ÖIS' röd-blå färger, men där hade Janne inte så mycket att berätta ... "jag minns att jag något eller möjligen ett par år var med i ett ÖIS-lag i AT-cupen (St Eriks cupens föregångare) och vi vann gruppspelet, men åkte ut redan i första matchen i cupspelet se'n. Så det var inte så mycket, precis. Jag vill gärna i det här sammanhanget tillägga hur viktig och uppskattad fotbollsplanen i mitten av bilden var före TV och mobiltelefonernas tidevarv. Den var en naturlig samlingspunkt för oss unga grabbar (tjejerna hade inte börjat med fotboll än). Man gick bara dit. Ibland var vi ganska få. Då kunde vi roa oss med att "skotta" mot ett mål eller köra guld och silver. Var vi många så delade vi bara. Jättekul!"

Men en annan trevlig grej som framkom under lunchen var att Jannes barnbarn Elsa numera har börjat spela fotboll i Örby IS lag F-11.

DS

// Ingemar Forsberg

. . . som förevigade Örby från en "Tunna" 1962!

Mycket har förändrats sedan 1962 när bilden togs. Polishuset, Plans bageri och Skolplanen har fått ge vika för Örby centrum bl a. Örby skolas båda byggnader ligger kvar men Vingåkersvägen som på den tiden var en bilgata med genomfartstrafik har fått ge plats för Örby bollplan och den nya skolan. Sjöängen var den här tiden bara ett stort gärde i väntan på att nya Huddingevägen och senare även Mässan skulle komma till.

Damerna avslutar Futsalsäsongen

Islutet av januariavslutade Örby IS damlag årets futsalsäsong med deltagande i Korpen Stockholm Cup, något som var mycket spännande och lärorikt. Laget kämpade hårt i varje match och höll stämningen uppe hela vägen.

I gruppspels första match mötte vi "Nacka Allstars" och resultatet blev 1-1. Vi var inte riktigt redo på hur intensivt och snabbt tempo vi skulle möta. Vi spelade klart matchen med ett resultat vi var väldigt nöjda med.

I gruppspelsmatcherna därefter mötte vi "Pumorna" och "Bara Bajare". Vi visade att vi ville vinna genom spännande dueller och fina mål. Att alltid hålla en bra stämning och ha en glädje var i fokus för oss, något som vi håller fast i genom hela cupen. Vi vinner matcherna med 2-0 resp 2-1 och vi slutar tvåa i gruppen med samma poäng som ettan men med sämre målskillnad.

Vinst i kvarten mot FOC Farsta

Med gruppspelen är avslarat och ett otroligt bra spel har vi visat att vi vill ta oss hela vägen. I kvartsfinalen möter vi Foc Farsta och vi går in med inställningen att oavsett hur det går ska vi ha kul. Det visar sig direkt på planen när alla samarbetar och verkligen spelar tillsammans. Matchen börjar lite segt utan mål från vår sida men inte heller från motståndarna. Glädjen och

det fina samarbetet ger till slut resultat och vi gör ett supermål som ger oss ännu mer energi. Vi gör ytterligare ett mål och matchen slutar 2-0 till oss.

Förlust i semi mot Råsunda

Vår energi och vilja leder oss till semifinalen mot Råsunda. Vi går in med samma inställning som i alla matcher, att alltid ha kul och göra vårt bästa!

När startsignalen går inser vi direkt att vi står inför ytterligare en utmanande match. Motståndarna är tuffa och visar en kämparglöd som gör att vi släpper in ett mål. Deras mål leder till att vi tappar lite av vårt egna spel. Vi kämpar vidare och ställs inför spännande och svåra dueller där vi också får en utvisning som leder till att vi får fortsätta utan en spelare. En utmaning för oss men vi ger inte upp för det. Vi kämpar oss igenom matchen och håller humöret uppe men det

räcker tyvärr inte den här gången. Matchen och cupen slutar med förlust 1-0.

Alla matcher tuffa och roliga

Oavsett resultatet i semin så var det en cup av mycket skratt och glädje, något vi visade under alla matcher. Vi spelade otroligt bra, visade upp samarbetet och det vi tränat extra på under säsongen. Motståndarna i cupen spelade taktiskt och skickligt, vi fick uppleva tuffa och roliga matcher. Vi kämpade för målchanserna och blev hela tiden utmanade, vilket blev lärorikt för oss. Vi fick tänka snabbare, röra oss mer och samarbeta bättre med varandra.

Brasiliansk landslagsspelare

En extra boost för laget var att vi hade med oss Elaine Moura som spelat i det brasilianska landslaget. Hon inspirerade alla på men även utanför planen. Hon gav energi och drev på inställningen att alltid ha kul på planen, oavsett vad som händer. Genom hennes närvaro fick vi inte bara en lagkamrat som bidrog i matcherna, utan också en förebild till oss alla. Hon visade verkligen vikten av att aldrig ge upp och alltid spela med glädje.

Sammanfattningsvis var det en fantastisk upplevelse där vi gick ut med huvudet högt och visade glada miner. Det blev bra träning för oss och vi tar med oss lärdomar från vårt spel. Vi ser fram emot kommande cuper, träningar och matcher som vi står inför och är redo för utmaningar och ännu mer fotbollsglädje!

Josefine Nordlöf
spelare i Örby IS Damlag

Ny sektion?

P10 hängde på The Beach i Huddinge och fick sola oss lite i OS-guldmedaljörernas glans när vi stötte på beachvolleybollparet Jonatan Hellvig och David Åhman.

Motion 65+ kör på!

Fjolåret var ett bra år då vi kunde inviga de nya boulebanorna samt bilda en ny sektion i Örby IS. Året 2024 började med att vi hyrde in oss några gånger på Liljeholmens Boulebar innan vi gick ut på de nya banorna i mars. Sedan körde vi varje vecka i ruskoch solsken tills snön la sig igen på banorna. I

december genomförde vi ett årsmöte då en ny sektionsledning bildades och en julavslutning. Antalet medlemmar är 29.

Även i år kom vi ut på banorna i mars efter några träningsträffar på Liljeholmens Boulebar. Första träffen var vi 16 stycken. Vi kör fortfarande på torsdagar från klock-

an 11. Träffarna är öppna för alla som uppnått rätt ålder. Sista torsdagen i varje månad träffas vi på Örby Bar och Kök för AW.

Alla 65+:are i Örby med omnejd är välkomna att ansluta till ett härligt och glatt gäng.

Motion 65+ gm Bertil L.

G:la Huddingevägen 450

Välkomna till vår À la cartemeny

Vid beställning ring

tel. 072 251 91 02

Nytt förråd och nytt mötesrum

Klubben har växt sedan vi hyrde klubblokalen på Åkerögränd. Förrådsrummet har blivit för litet och i flera år har även samlingsrummet blivit belamrat med materiel. Det var svårt att jobba och hålla ordning för materialansvariga. Vi har sedan några år pratat med bostadsrättsföreningen om att få hyra ytterligare en lokal till en för oss rimlig hyra. Det blev möjligt i höstas, så vi nappade direkt. Nya förrådslokalen är en källarlokal som ligger i början på gatan ca 30 – 40 meter från klubblokalen. Nu i mars blev det väder för att flytta till

nya förrådet. Ett stort tack för hjälpen till Sören Nordin som hämtade nya hyllor och hjälpte till att sätta upp dem. Även ett stort tack till Joakim och åtta man från A-laget som en kväll hjälpte till att tömma gamla förrådet och flytta grejerna till nya. Vår redaktör Arne Karlsson ska ha stort tack för att han hjälpte till att sätta upp de två stora hyllorna från gamla lokalen. Det nya förrådet är låst så inte vem som helst ska kunna hämta ut prylar utan att prata med materialaren Henrik Nordler. Med bättre

ordning i förrådet ser vi goda möjligheter till besparingar.

Det är viktigt att vi utnyttjar våra lokalresurser så effektivt som möjligt. Det gamla förrådet blir nu ett nytt mötesrum med en rund cafémöbel där upp till 6 personer får plats för möte. Bra att fler grupper kan ha möte samtidigt i klubblokalen. Nya mötesrummet får också en liten whiteboard, ett skrivbord, skrivaren och bokhyllor för arkivmaterial och pokaler. Planer finns också för ett nytt visningsarrangemang av tröjor, overaller och merch.

Huvudstyrelsen vill uppmuntra alla lag att utnyttja de nya utökade mötesmöjligheterna. För trivselns skull är det viktigt att alla hjälper till att hålla ordning och städa efter sig.

HS gm Bertil L

Välkommen till oss på

Örby slottsväg 46, 125 71 Älvsjö
Telefon: 076-022 20 56

colorama
ÄLVSJÖ

Malmköpingsvägen 48
Tel: 08-647 10 21

KM i handboll och lite till!

Förr fanns det ett klubbmästerskap i handboll i Örby IS. Jag minns det väldigt väl för det var en kul tilldragelse en gång om året, då väldigt många ÖIS-are träffades och hade trevligt tillsammans. Det var alla ÖIS' sektioner som deltog och domarskapet sköttes enväldigt av Åke Wörnert, av oss unga på den tiden, vanvördigt kallad "Wuppert".

Denna artikels skribent, dvs. jag, deltog i dessa tillställningar från 1962 (?) till och med 1969, då jag flyttade från Stockholm till brukssamhället Kolsva i Västmanland för att där arbeta som idrottslärare.

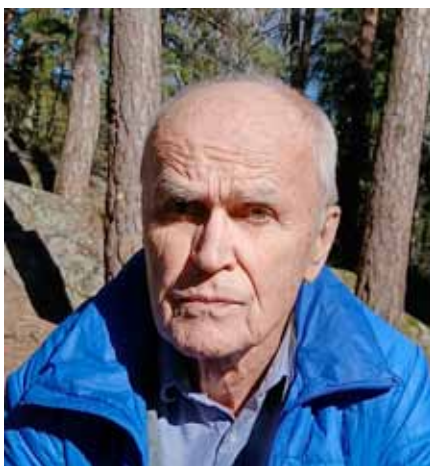
Jag spelade alltså handboll i ÖIS, men också alla andra idrotter som klubben bedrev utom orientering, men den idrotten kom jag att halka in i under min kolsvatid. Av dem jag spelade med minns jag bäst Pannan (Anders Runelund) och Umpa (Uno Arnerdahl). Umpas lillebror Kjelle blev ju riktig stjärna och lämnade ÖIS för att spela i allsvenskan med MP (Matteuspojarna).

Sedan fanns det ytterligare två, som jag minns väl, särskilt väl, för de var mer än bara spelare, de var intensiva vänner med oss alla och speciella ...

En riktig ruffgubbe

Den första jag vill nämna är just Wuppert, KM-domaren. Han var ungefär av samma årgång som min pappa, tror jag, och jag spelade väl med honom ett par gånger i klubbens B-lag när jag var 17-18 år. Han hade säkert sin bästa tid som handbollsspelare bakom sig, men han var näst intill outhärlig i försvaret. Han höll fast motståndarna ibland flera samtidigt, satte lämpliga krokben för de som tänkt sig ta igenom och brottade ner folk utan pardon. Om det berodde på att han var väldigt kort, vet jag inte, men han kom undan i de allra flesta fall utan utvisning. Men han var nog den värsta ruffgubbe jag spelat med.

Den andre är Kota, Einar Lundwall. Han var lite yngre än Wuppert, men hade också sina bästa spelår klart bakom sig och spelade mest då det fattades folk. Under "min" tid spelade han bara i B-laget, liksom Wuppert. I likhet med denne var han en kvalificerad och skicklig ruffgubbe, som ofta

klarade sig undan utvisning. Han skyllde ibland på att han inte såg ... han hade ju förlorat ett öga och hade där ett emaljöga att visa upp för eventuella kritiska domare.

Min farbror, Kalle Forsberg, som nu är bortgången, var klasskamrat med Kota. Kalle var född 1927 och berättade om "Hur en man med ett så fantastiskt ståtligt namn, Einar Napoleon Lundwall, fått gå genom livet med namnet Kota."

Hur Napoleon blev "Kota"

Kalle: - I skolan en dag var en bänk tom. En fattades. "Var är Einar?" undrade läraren. Ingen visste. Efter en inte alltför lång stund knackar det på dörren och lille Einar släpar sig in. Läraren spanar ögonen i gossen och undrar varför han kommer för sent. Gossen berättar stammande att han halkat och gjort sig illa och att han försökt gå så fort han kunde. Lille Einar släpade sig så till sin bänk där han förblev stående. "Sätt dig, då", ryter läraren irriterat. "Jag kan inte", svarar lille Einar med tårar i ögonen. Läraren, som tycker sig upptäcka en viss uppstudsighet hos gossen, tar några stora kliv emot honom, men då brister det hos lille Einar och han viskar gråtande ... "jag har slagit i svanskotan, det gör ont att sitta".

Och efter det fick Einar Napoleon Lundwall heta Kota.

Nå, denna artikel ska ju handla om KM i handboll. Men Wuppert och framför allt Kota dyker upp i mitt huvud varje gång jag tänker på Örby och handboll.

Mästerskap för hela klubben

KM i handboll var en "genial" idé. Inte bara för att det var en rolig helkvällsföreställning i en sporthall, som hyrts för ändamålet, utan också för att representanter för alla sektioner kom tillsammans och trivdes ihop. Sektionerna var, såvitt jag minns rätt, handboll, fotboll, ishockey, bandy, orientering och så damsektionen, där den idrott man bedrev bara innehöll handboll.

En friidrottssektion hade funnits, men den var väl redan nedlagd. Jag minns sektionen, men kan inte påminna mig att man fanns med i KM i handboll.

Reglerna var också jättebra. Vanliga handbollsregler, där matchdomaren, Wuppert, var enväldig och denna uppgift skötte

han med glans, erfaren ruffgubbe som han var.

Sektionerna fick ställa upp med det bästa lag man kunde ställa på benen, undantaget handbollssektionen. Denna arma sektion fick bara använda spelare, som inte bedrev andra idrotter i klubben. Jag, till exempel, spelade handboll i klubbens A-lag, men spelade också fotboll och bandy i klubben. Alltså kunde jag inte få ställa upp i handbollssektionen i KM. I fotbolls- eller bandsektionen fick jag delta, förstås. Flera av oss i klubbens handbollslag, inte bara jag, var också aktiva i andra sektioner, så handbollssektionens lag var lite utarmat.

Domaren stöttade damerna

Damsektionen med idel handbollsspelare var den mest homogena truppen, men de var inte så hårdföra som sina motståndare så de fick jobba hårt. Detta var något som gick till hjärtat på den gode Wuppert, som gjorde vad han kunde för att stötta dem. Jag kan också tänka mig att det var han, som kläckte idén om att handbollssektionerna i Örby vid detta tillfälle skulle byta målvakt med hänsyn till att herrarna sköt hårdare än damerna. Om detta byte gällde hela kvällens turnering eller om det bara var i "internmatchen" Dam mot Herr, minns jag däremot inte.

Jag vill minnas att alla mötte alla i korta matcher. Jag vill också minnas att där fanns förfriskningar att inta, dock ingen alkohol. Jag minns också att vi spelade de sista turneringarna för min del i Enskedehallen vid Gullmarsplan.

Jag minns mina handbollshjältar

Jag minns Kota, som kämpade helhjärtat i handbollssektionens återlätna lag och hölls i lagom tukt och herrans förmaning av sin ruffgubbekollega tillika domare, Åke Wuppert.

Varje år segrade damsektionen i denna turnering och kunde stoltsera som klubbmästare i handboll. Hur vi andra sektioner placerade oss i mästerskapet minns jag inte, men jag minns att vi hade väldigt roligt tillsammans.

Åter från Kolsva till Örby

Apropå minnas, jag minns också Lasse "Lingan" Lindgren från handbollsörby. Men han var av lite senare datum och inte ens örbybo, men en helhjärtad ÖIS-kämpe flera år efter att jag flyttat till Kolsva (1969) och fortfarande då jag återvänt till hembygden (1989). Jag hade mest med honom att göra då jag engagerat mig i tidningen ÖIS-aren. Som spelare fanns vi på planen samtidigt i slutet av 60-talet. I motsats till de äldre hjältarna, Kota och Wuppert, var han ingen ruffgubbe, tvärtom.

Jag vill påpeka att hela denna artikel är skriven utifrån vad jag minns. Kanske finns en del fel och säkert finns det mer att berätta, men det som skrivits här, står jag för ...

// Ingemar Forsberg

Högre slutpris skapar nya möjligheter.

Funderar du på att sälja din bostad? Boka ett möte med oss så svarar vi på dina frågor om den lokala marknaden och berättar hur vi på ett smart och tryggt sätt kan sälja din bostad för att du ska få bäst betalt.

Kontakta oss på 08-99 70 00.

